

INLEIDING

In deze Novajo kunt u lezen wat Maaïke in haar leven heeft meegemaakt, wat ze geleerd heeft en hoe ze bij haar pleeg grootouders terecht kwam. Pleegmoeder Marrit schrijft in haar column over haar tegenslagen en hoe ze door de hulp van haar netwerk weer uitzicht kreeg. Pleegmoeder Lieke vertelt over haar vier pleegkinderen, die ze al vanaf jongs af aan opvoedt. Natuurlijk wijzen wij u op de POR-avond van dinsdag 14 mei. Komt allen. Het zal een interessante en vrolijke avond worden. Zet 6 november ook alvast in uw agenda. Kenter is van plan samen met haar pleegzorgpartners een pleeg grootouderdag te organiseren op de laatste dag van de 'week van de pleegzorg'. We hebben een ervaren pleeg- en projectouder in ons midden. Drs. Minka Jansen is orthopedagoog en heeft een boek geschreven. We noemen haar belangrijkste tips. Op haar website kunt u haar andere mooie verhalen lezen. Voor enkele kinderen hebben wij nog geen pleeggezin gevonden. Goed matchen is niet gemakkelijk. Kenter heeft een groot tekort aan pleegouders. We kunnen uw hulp goed gebruiken. Als u de bijgeleverde poster print of de Novajo door stuurt naar een geïnteresseerde aspirant pleegouder, dan zullen deze kinderen en ouders daar wellicht heel blij mee zijn. We wensen u veel leesplezier. Team Kenter Pleegzorg.

DRIEMAANDELIJKSE UITGAVE VAN

kenter
JEUGDHULP

KENTERJEUGDHULP.NL • 088-2434343

Reageren? De redactie van Novajo bestaat uit Eline van den Berg, Marieke van Diepen, Noortje Eijking, Shirley Janzen en Yolande Hijmans (eindredactie). Neem gerust contact op met één van de redactieleden via pleegzorg@kenterjeugdhulp.nl.

INTERVIEW MAAIKE: 'IK WIL EEN LIEFDEVOLLE MOEDER ZIJN'

Maaike (23) is grotendeels opgegroeid bij haar pleeg grootouders. Ze heeft met haar aan drugs en alcohol verslaafde ouders geen goede jeugd gehad. Toen ze 10 was, werd een melding gedaan bij "Veilig Thuis". De weekendpleegzorg bij opa en oma werd daarop omgezet in voltijdpleegzorg. Het gezin werd intensief ondersteund vanuit Kenter Jeugdhulp en Maaike praat vol warmte over de pleegzorgbegeleider waar ze haar hart bij kon en durfde te luchten.

Actieve pleeg grootouders

Maaike vertelt dat ze altijd goed overweg kon met haar grootouders. "Ze waren actief en deden leuke dingen met mij. Helaas veranderde de situatie toen mijn opa na een hartoperatie depressief werd". De stemming in huis veranderde. Normaal was opa heel trots en blij op de momenten dat Maaike hem over haar hoge cijfers vertelde. "Nu reageerde hij nog nauwelijks. Hij zat vooral thuis en we ondernamen geen leuke activiteiten meer", aldus Maaike.

"De pleegzorgbegeleider hielp me bij de gesprekken met opa en oma. We spraken over het verleden en hoe het zo gekomen is dat mijn ouders zijn geworden wie ze zijn. Ook kwam het gedrag van opa aan bod". De gesprekken hadden invloed. Maaike vertelt: "Opa snapte dat zijn gedrag invloed had op het hele gezin en veranderde zijn houding. Hij ging weer mee op stap. De gezelligheid thuis kwam terug. Helaas is mijn opa enkele jaren geleden overleden. Ik heb gelukkig nog wekelijks contact met mijn oma. Ik help haar met de boodschappen. Dat is fijn. We willen samen nog mooie reizen maken. We sparen nu voor een reis naar Amerika".

Alles moet bespreekbaar zijn

Maaike staat nu krachtig in het leven. Door haar buitenlandse stage heeft ze zichzelf ontdekt en is ze volwassen geworden. Haar ouders zijn afgekickt, maar de hersenen van haar moeder

zijn aangetast en haar vader drinkt nog regelmatig. Maaike kent de gevolgen en drinkt zelf niet.

Ondanks alles heeft Maaike een goede band met haar vader: "het is een leuke man, een echte allemansvriend. Hij maakt makkelijk een praatje met anderen en is heel handig. Ik leer van hem hoe ik mijn huis op moet knappen.

Maaike wil alles uit haar leven halen. Ze woont samen en heeft een prachtig huis gekocht. Ze is bezig met de toekomst en wil promotie maken. Over haar toekomstige kinderen zegt ze: "ik wil een liefdevolle moeder zijn. Ik zal veel tijd voor mijn kinderen vrij maken. Alles moet bespreekbaar zijn."

COLUMN MARRIT: NETWERK

Toen ik vijf jaar geleden pleegmoeder werd, had ik alles goed op de rit: een eigen huis, een weliswaar verse, maar fijne relatie, en een smak spaarcenten op de bank. Mijn intentie was om een jaar thuis te blijven, om zo een veilig thuis te creëren en elkaar goed te leren kennen. Daarna zou ik mijn ideaalplaatje volgen: gewoon weer mijn carrière oppikken, alleen dan vier dagen in de week werken in plaats van vijf. Ik wilde niet zo'n truttende thuisblijfmoeder zijn, wiens leven alleen om de kinderen draait.

Dat ideaalplaatje moest ik al snel bijstellen: mijn pleegdochter vroeg veel van mij. Ik begon met werken, maar op een zeer laag pitje, op aangepaste tijden, en richtte me nog steeds voornamelijk op een stabiele thuissituatie. Financieel kon dit. Ik had immers nog een spaarpotje, hoewel de bodem wel in zicht begon te komen.

Omdat ik geen leuk, uitdagend werk kon vinden, besloot ik voor mezelf te beginnen en maakte een vliegende start: opdrachten kwamen vanzelf op mijn pad via mijn netwerk. Ik was mega trots op mijzelf!

Nog maar een paar maanden later overleed mijn vader, en liep mijn relatie op de klippen. Ik durfde niet meer als zelfstandig ondernemer te werken, nu ik alles in mijn eentje moest dragen. Ik besloot parttime te gaan werken met een vast dienstverband. Op die manier kon ik prima rondkomen. Ik had geen kopzorgen meer van het ondernemerschap, had vaste tijden en dus was dat prima te combineren met een gezinsleven. Echter, met een parttime baantje verdien je parttime centjes. Ik kon ervan rondkomen, maar een vetpot was het niet. Uitdagend of spannend was dat baantje evenmin. Mijn geldreserves waren inmiddels op, maar ik had geen reden tot zorgen. Ik had immers vaste inkomsten.

Kaartenhuis stort in elkaar

Tot drie maanden geleden het kaartenhuis ineens instortte. Mijn baan raakte ik door een reorganisatie kwijt. Er lag

een belastingaanslag op de mat en de kinderopvang stuurde een boze brief over vele openstaande rekeningen. De schrik sloeg me om het hart. Aan zoveel onverwachte financiële verplichtingen kon ik niet voldoen. Op de automatische piloot deed ik het huishouden, schreef sollicitatiebrieven. Ik zette mezelf 'aan' zodra mijn pleegdochter uit school kwam, zodat zij niets zou voelen van mijn paniek.

Normaal besproken ben ik energiek, hou ik ervan mijn zaakjes goed voor elkaar te hebben, en is niets me te veel. Nu ik ineens met geldzorgen kampte, sloeg ik dicht. De schaamte was zo groot. Ik, een volwassen vrouw met een mooie carrière achter de rug. Ik, zelfstandig ondernemer. Ik, dochter uit een keurig gezin. Ik, pleegmoeder. Ik, geldzorgen?

Als de nood het hoogst is....

Ook hier geldt: als de nood het hoogst is, is de redding nabij. Toen ik

eenmaal mijn schaamte had overwonnen, en met een klein aantal mensen sprak over mijn zorgen, kreeg ik helemaal niet de gevreesde kritiek over me heen, maar juist veel warmte, steun en werd er meegedacht over mogelijke oplossingen. Ook mijn pleegzorgbegeleidster en diens manager keken mee. En met succes.

Een vriendin raadde een goede belastingadviseur aan, en al snel bleek de belastingaanslag fout. Ik krijg zelfs geld terug! Dankzij een tip van een ex-collega heb ik vooruitzicht op een leuke, spannende baan. De vergoeding voor de kinderopvang blijkt een gecompliceerd verhaal, waarbij ik enorm veel ondersteuning krijg van de pleegzorgorganisatie en de voogd. Ook hier verwacht ik een positieve afloop.

Moraal van het verhaal

Voor alle pleegouders geldt, voor altijd: Zorg Goed Voor Jezelf! En zelfzorg betekent zoveel. Zelfzorg betekent je huishouden op orde hebben. Zelfzorg betekent ook je geldzaken goed voor elkaar hebben. Zelfzorg betekent ook je trots opzichschuiven en op tijd om hulp vragen binnen je netwerk. Betekent zelfzorg ook een lot kopen voor de staatsloterij? Experts zullen het niet met me eens zijn, maar in gedachten zeven miljoen euro opmaken is erg goed voor de moraal.

WIST U DAT...

- *De Stichting Belangen Behartiging Pleeg grootouders (SBPN)* aan de Noord Hollandse Pleegzorgorganisaties Kenter, Parlan en Spirit heeft gevraagd de jaarlijkse **pleeg grootouderdag** te organiseren tijdens 'de week van de pleegzorg'. Op dit moment gaan de organisaties op zoek naar geschikte locaties. Bekeken zal worden of de organisatie van deze dag ook financieel haalbaar zal zijn. Wilt u ons helpen? Kent u een geschikte locatie voor ongeveer 200 pleeg grootouders en hun 100 kleinkinderen? Meld u zich dan aan bij uw begeleider pleegzorg. Zet de datum alvast in uw agenda: **woensdag 6 november 2019**. De pleegkleinkinderen kunnen via een speciaal formulier een extra dagje vrij van school krijgen. www.pleeg grootouders.nl

Ik draag, ik draag wat jij niet ziet.

- *De pleegouderraad (POR)* u van harte uitnodigt voor een interessante **Pleegouderavond op dinsdagavond 14 mei 2019**. Op deze avond wordt aandacht besteed aan de zo vaak vergeten groep binnen pleegzorg: de eigen kinderen van pleegouders. Zoals u weet is het opvangen van een pleegkind waardevol voor alle gezinsleden. Ook zijn er lastige momenten. Nieuwe aspirant pleegouders vragen zich vaak af welke impact het zorgen voor een (zorgintensief) pleegkind op de andere kinderen binnen het gezin heeft? **Tanja Verheijen** komt het thema inleiden door middel van de aangrijpende **voorstelling 'Ik draag, ik draag wat jij niet ziet'**. Na de voorstelling is er gelegenheid om met elkaar te praten en uw eigen ervaringen te delen. Ook als u geen eigen kinderen heeft, bent u van harte welkom. Neem uw eigen, bijna volwassen kinderen, mee. Kom naar de voorstelling en wees welkom bij de nabespreking. Eerst een kijkje nemen? Ga naar www.tanjaverheijen.nl of bekijk het filmpje <https://vimeo.com/285489075> U kunt zich opgeven via por@kenterjeugdhulp.nl. Wilt u hierbij aangeven met hoeveel personen u komt? Heel graag tot ziens op dinsdag 14 mei. Elsje, Ilse, Joep, Renate en Tonny
- **Geen belasting over pleegvergoeding - Bron: SRA - Publicatiedatum: 20-11-2018**
Pleegouders per 1 januari 2019 geen belasting hoeven te gaan betalen over de vergoeding die ze voor het verzorgen van pleegkinderen ontvangen. Dit voorstel heeft het kabinet onlangs naar de Tweede Kamer gestuurd.

Meer dan drie pleegkinderen

Sinds 2013 geldt al een belastingvrijstelling voor pleeggezinnen, ongeacht het aantal kinderen dat zij verzorgen. Daarvoor gold de belastingvrijstelling alleen voor pleeggezinnen die drie of minder pleegkinderen verzorgen. Na vijf jaar zou de ruimere regeling worden geëvalueerd. Uit die evaluatie blijken geen ongewenste effecten. Daarom wil het kabinet de vrijstelling permanent maken. De maatregel moet de drempel om pleegouder te worden verlagen.

Geen controle

De vrijstelling betekent ook minder uitvoeringskosten voor de Belastingdienst. Er hoeft nu immers geen controle te worden gedaan naar de uitgaven in verband met de verzorging van de pleegkinderen.

• **Regeling bijzondere kosten**

Kenter heeft een regeling bijzondere kosten op papier gezet. Ter zijner tijd wordt deze regeling op de website vermeld. Momenteel kunt u voor extra informatie terecht bij uw begeleider pleegzorg.

- De **Poolse ambassade in Den Haag** een informatiefilm over pleegzorg heeft gemaakt, waar pleegouders van Kenter Jeugdhulp aan meegewerkt hebben?

De ambassade organiseerde op 27 maart 2019 een informatiebijeenkomst in Den Haag. De ambassadeur vindt het van groot belang pleegzorg op de kaart te zetten en een bijdrage te leveren bij de werving van Poolse sprekende pleegouders. De Consulaire afdeling van de Poolse Ambassade heeft de film op facebook gezet: <https://www.facebook.com/PolishEmbassyintheNetherlands/videos/vb.119881148081641/247848442829744/?type=2&theater>

INTERVIEW: PLEEGMOEDER LIEKE

Alle ouders vinden hun kinderen natuurlijk speciaal, maar soms valt er iets éxtra bijzonders te vertellen over je kind. Deze keer vertelt Lieke (47) over haar vier bijzondere pleegkinderen. Niels (16), Victor (15), Aisha (14) en Burhan (13) vonden bij haar een veilig en warm onderkomen.

“Binnen anderhalf jaar tijd hadden we ineens vier kinderen jonger dan vier jaar in huis. Wat een tropenjaren waren dat. Het leven bestond toen voornamelijk uit flesjes, luiers, slapen, troosten en wandelen. Het was hectisch, maar hier had ik wel altijd van gedroomd.

Van kleins af aan had ik gezegd dat ik later met kinderen wilde werken. Dat ik wilde zorgen voor kinderen die geen papa en mama meer hadden die voor hen konden zorgen. En nu hadden we ons eigen pleeggezin, met drie jongens en een meisje. Pleegkinderen op wie ik heel trots ben en ik hou van ze als waren ze mijn eigen vlees en bloed.

We hadden al een paar keer een kind in de crisisopvang gehad en waren dus al pleegouders. Toen bleek dat we niet op de natuurlijke manier zwanger konden worden, gingen we de medische molen in om het nog een kans te geven. Maar daar hebben we na twee mislukte pogingen een punt achter gezet. We hadden het geprobeerd, maar het was ons niet gegeven en daar hadden we vrede mee. Niet meer wachten en hopen. Geen gedoe meer met hormonen. Het was goed zo.

In die periode werd er gezocht naar pleegouders voor Niels van bijna twee en zijn broertje Victor van pas zeven en halve maand oud. Wij vonden het heel belangrijk dat ze samen konden blijven en hebben hen in huis genomen. Je weet van tevoren nooit voor hoe lang. Maar we hebben altijd gezegd dat de kinderen bij ons mochten opgroeien als het plaatje klopte, als het gevoel juist was.”

Verantwoordelijkheid

“Dat was in september 2003, de start van ons huidige gezin. De jongens waren verwaarloosd door hun ouders en verdienden een betere toekomst. Wat een verantwoordelijkheid opeens! En ze waren nog zo klein. Het gevoel dat het er dan op aankomt wat jij doet - ik weet nog goed dat dat me aanvloog. Dat het zo tastbaar was dat ik hét verschil voor deze mannetjes moest gaan maken.

Een jaar later werd ons gezin uitgebreid met pleegdochter Aisha: een baby van nog maar vijf maanden oud. Haar moeder, die van Marokkaanse afkomst is, was illegaal in Nederland. Ze heeft grote psychische problemen, waardoor de zorg voor een kind niet voor haar is weggelegd. Toen Aisha uit huis werd geplaatst, was haar moeder al zwanger van haar broertje Burhan. Alleen wisten we dat toen nog niet. Het kleine kereltje werd vijf weken te vroeg geboren en kon ook niet bij zijn moeder blijven. Omdat we niet wilden dat broer en zus ge-

scheiden zouden worden, hoefden we niet lang na te denken: ook Burhan was welkom! Nog maar elf dagen oud en net uit de couveuse mocht hij met ons mee naar huis. Dat was een heel bijzondere ervaring.”

Uitdagingen

“Niels, de oudste, is onze denker. Een rustige en ambitieuze jongen, die in de chaos van de andere drie kinderen makkelijk vergeten kan worden. Voor hem maak ik regelmatig bewust even tijd. We kunnen leuk met elkaar kletsen en hebben hetzelfde gevoel voor humor. Dit jaar doet hij eindexamen en na de zomer gaat hij naar het hbo. Daar wil hij in één jaar zijn propedeuse halen, zodat hij kan overstappen naar de universiteit.

Niels en zijn broer Victor zijn hoogbegaafd en hebben allebei op de basisschool een klas overgeslagen. Victor is met zijn één meter vierentachtig nog altijd mijn grote knuffelbeer. Hij was ondervoed toen hij bij ons kwam wonen.

Dat heeft een flinke impact op hem gehad. Het verdriet als hij honger had en niet meteen te eten kreeg, ging nog lange tijd door merg en been. Toen hij bij ons kwam wonen, was dat mijn grootste uitdaging: ervoor zorgen dat hij nooit om eten hoefde te huilen. Dat deze moeilijke start hem de rest van zijn leven niet zou dwarszitten.

Later bleek Victor ook het syndroom van Asperger te hebben, een vorm van autisme. Dat verklaarde waarom hij zo veel moeite had met de kleinste veranderingen. Maar inmiddels is hij gek op verrassingen en kan hij goed schakelen als dingen anders lopen dan verwacht. Hij is uitgegroeid tot een lieve en zorgzame jongen, die geen vlieg kwaad doet.”

Boos

“Hoewel Aisha nog heel klein was toen we elkaar leerden kennen, duurde het even voordat ze zich aan mij begon te hechten. Ze is lang boos op mij geweest. Ik denk omdat ik de gene was die haar weghaalde bij het crisisgezin, waar ze tijdelijk woonde. Ik was de boeman. Tegenwoordig is Aisha een mooie en vrolijke dame, die door het leven fladdert met haar ADHD. Gek op dansen en bedreven in ‘vloggen’, waarbij ze op een crea-

tieve manier dingen uit haar leven filmt. Als het enige meisje houdt ze zich aardig staande tussen haar drie broers, al voert ze soms de nodige strijd met deze heren.

Nu Aisha wat ouder is, vindt ze het wel lastig dat ze ‘anders’ is. Om als Marokkaans meisje op te groeien in een pleeggezin, dat ook nog eens

Nederlands is. Ze vindt het vreselijk dat iedereen kan zien dat zij als buitenlands ogend meisje vast niet mijn echte kind is. Haar Marokkaanse familie, die in Spanje woont, komt trouw één of twee keer per jaar naar Nederland en dan is er twee dagen contact. Maar dan merkt ze weer dat ze het lastig vindt om met hen over straat te gaan. Want stel je voor dat ze samen gezien worden - welke vragen zal dat oproepen?

Haar broertje Burhan heeft daar gelukkig geen last van. Hij moet weer andere hindernissen nemen. Hij heeft de diagnose ODD - oppositieel opstandige gedragsstoornis - gekregen. Van jongs af aan deed hij de dingen al op een andere manier. Sterker nog: er was maar één manier en dat was de zijne. Zijn diagnose verklaart alles en is zeer bepalend voor hoe het hier in huis gaat.

Opstandig, Dwars en Driftig, zeg ik altijd gekscherend. Maar Burhan is ook om op te vreten. Hij is ‘al’ dertien, maar wil soms ook nog gewoon klein zijn. Hij geniet van logeerpartijtjes en vindt het heerlijk als ik hem ‘s morgens wakker zing. Zijn woedeaanvallen zijn extreem, maar gelukkig heb ik tonnen geduld, waardoor we er altijd weer uitkomen, al is het uren later.”

Unieke kinderen

“Vier unieke kinderen, en elk kind heeft zo zijn eigen problematiek. Ik heb er mijn handen aan vol, maar ik doe het met liefde! Dit is mijn gezin en daar vecht ik voor.

Een paar jaar geleden ben ik helaas gescheiden van mijn man. Ik kan me voorstellen dat zoiets voor een pleegkind nog spannender is dan voor biologische kinderen. De vraag of je wel mag blijven speelt dan op. We wilden geen onrust veroorzaken en hebben de kinderen pas verteld dat we uit elkaar gingen toen we honderd procent zeker wisten dat er voor hen relatief weinig ging veranderen. We zijn hoe dan ook een echt gezin. Er wordt gelachen en links en rechts een keer flink gekibbeld. Ook daarin doen we niet onder voor een reguliere familie.

Ik zou het trouwens vreselijk vinden als de kinderen het gevoel hadden dat ze in een soort groep woonden. Ze zijn natuurlijk van kleins af aan met elkaar opgegroeid en we hoorden als vanzelfsprekend bij elkaar. Nu het pubers zijn, ligt het wel wat gevoeliger. De tocht naar wie je bent, is ingewikkeld. Helemaal voor pleegkinderen. Waar kom je vandaan en waar wil je heen?”

Wonderen

“Ik probeer wel veel samen te blijven doen. En gezellig met elkaar praten doet ook wonderen. Het belangrijkste

wat ik de kinderen heb willen meegeven? Dat ze welkom zijn en dat er veel van hen gehouden wordt. Niet alleen door mij, maar ook door hun biologische familie. Dat er veel verschillende vormen van 'houden van' bestaan.

Er is helaas geen standaard handboek voor het ouderschap. Daar zullen alle ouders weleens mee worstelen. Maar omdat het toch een hele verantwoordelijkheid is om voor een kind van andere ouders te zorgen, wordt de cursus Training Ondersteuning Pleegouders aangeboden. Als ervaren pleegouder informeer ik tijdens die bijeenkomsten aspirant-pleegouders."

Aandacht

"Want pleegzorg is niet iets waar je zomaar aan begint. Of je écht geschikt bent, zal pas blijken zodra je daadwerkelijk een kind opvangt. En dan nog is elk kind anders. Elke be-

schadiging vraagt weer specifieke aandacht. Daarbij is en blijft er ook altijd contact met Jeugd- en Pleegzorg en zijn er geregeld gesprekken met andere hulpverleners en school.

Als pleegouder leer je heel goed te kijken naar je kinderen, maar ook zeker naar jezelf. En soms is het ook beter om niet alles van tevoren te weten. Toch vind ik het heerlijk om pleegouder te zijn. Ik ben dankbaar voor dit bijzondere en mooie gezin. En voor het feit dat ik voor deze kinderen mag zorgen. Soms duurde het even, maar uiteindelijk heb ik het vertrouwen van ieder kind weten te winnen. Simpelweg door er te zijn. Door aandacht voor ze te hebben en goed te kijken waar ze in hun ontwikkeling zaten. Natuurlijk vind ik het soms ook fijn als ik even een momentje voor mezelf heb. Dat zullen veel ouders herkennen. Toch ben ik na een dag verveling heel blij als ze allemaal weer binnenstappen.

Ik kan me niet voorstellen dat je van biologische kinderen meer kunt houden dan ik van mijn viertal hou. Ik ga voor ze door het vuur. Ik ben ontzettend benieuwd hoe ze zich verder zullen ontwikkelen en wat de komende jaren gaan brengen. Het is fantastisch om te zien hoe ze hun leven allemaal op hun eigen manier inrichten. Om te zien hoe ze letterlijk en figuurlijk gegroeid zijn. Mij zullen ze misschien wel steeds minder nodig hebben. Daar ligt een nieuwe taak voor mij. Ik leer loslaten, elke dag weer."

*Tekst: Elke Wolferink-van der Heyden
Uit privacyoverwegingen zijn de namen in dit verhaal gewijzigd*

<https://pleegzorg.nl/wp-content/uploads/2018/07/Reportages-Mijn-Geheim-1813-p18-20-BijzonderKind-Ik-ben-zo-dankbaar-voor-dit-viertal.pdf>

BOEK: 'WEET IK VEEL'- BELEVENISSEN VAN EEN PLEEGMOEDER

Auteurs: Mirjam Oldenhav

Mirjam Oldenhav (1960) wilde als kind juf worden en was gek op lezen. Maar in plaats van juf is Mirjam kinderboekenschrijfster geworden en schreef ze al meer dan 40 boeken. De meest bekende serie die ze schreef is die over Mees Kees, waar ook films en een app van zijn gemaakt. Mirjam speelt in een band, MOEX. Ze hebben ook een voorstelling, die speciaal voor scholen is gemaakt: de Mees Kees-show!

De wereld van pleegouders en pleegkind

Mirjam Oldenhav geeft in 'Weet ik veel' een inkijkje in de wereld van het pleegmoederschap. Ze is pleegmoeder van de negenjarige Esi, die oorspronkelijk uit Ghana komt. Als dochter van een moeder die is opgegroeid in een pleeggezin wist Mirjam al vroeg dat ze ook pleegmoeder wilde worden. Esi blijkt een erg leuk, maar vooral ook erg eigenwijs meisje te zijn dat een plek moet vinden bij haar nieuwe ouders.

In glasheldere taal neemt Oldenhav in 'Weet ik veel' de lezer mee in de wereld van pleegouders en pleegkind. Een ontroerend boek over wennen, regels, verhoudingen, onmacht en communicatie, maar vooral over liefde en plezier. Met humor geschreven: 'Ik heb er van genoten en geleerd, erg gelachen en het achter elkaar uit gelezen', aldus een begeleidster pleegzorg.

Save the date:

Woensdag 15 mei 12:00 – 14:30 uur

De grote familiebeurs

Met informatie, activiteiten en workshops voor ouders én kinderen!

Sociaal wijkteam, consultatiebureau, schminken, sport, loterij met gave prijzen, schuldhulpverlening, mama café, speelgoedvijver, broodje bieb, in gesprek met ervaringsdeskundigen en nog veel meer!

Waar: De Blauwe Tram

Louis Davids Carré 1

023-3040700

BOEK: IK BEN NIET GOED OPGEVOED

Auteur: drs. W. (Minka) Jansen

Straf en stress horen bij elkaar. Straf maakt dat je als ouder ineens twee conflicten hebt, over het vergrijp en over de straf. Van straf leer je hoe je die straf kunt vermijden niet hoe je je beter kunt gedragen. Hoe blij we ook met onze kinderen zijn, af en toe kunnen we ze achter het behang plakken. Baby's die ons nachtenlang bezig houden, kinderen die we van alles willen leren maar die daar niet altijd erg open voor lijken te staan en tieners die alles beter weten en soms een zware wissel trekken op de sfeer in huis.

Het doel is duidelijk, gelukkige sterke kinderen die hun talenten ontwikkelen en die opgroeien tot positieve volwassenen. Hoe komen we daar en hoe komen we daar op een prettige en ontspannen manier. Dit boek gaat op al deze zaken in en geeft hand-outs om problemen op te lossen. Echte eye-openers soms. We zijn de leraren/leraressen van onze kinderen. Met een flinke dosis humor en vertrouwen in onszelf en in onze kinderen wordt opvoeden weer leuk. Ongemerkt leren de kinderen wat ze moeten leren met als resultaat kinderen die helemaal niet het gevoel hebben opgevoed te worden.

Uitgangspunten

Iedere ouder wil zijn of haar kinderen fijn zien opgroeien en het liefst zonder te straffen. Maar waar begin je? De volgende uitgangspunten beschrijft Minka op haar website en is de essentie van haar methode:

1. Kinderen zijn volwassenen in opleiding. Ouders zijn de leraren/leraressen van hun kinderen. In de basis gaat de communicatie met kinderen niet anders dan met volwassenen met dat verschil dat het niveau wordt aangepast aan de leeftijd en de mogelijkheden van de kinderen.
2. Communiceer respectvol met je kinderen. Net als bij volwassenen is het uitgangspunt: "Kritiek onder vier ogen en complimenten waar iedereen bij is". Verwijten en kritiek roepen boosheid op en werken doorgaans niet. Beschrijf de ontstane situatie in neutrale termen. Vertel eventueel wat het met je doet (het maakt me boos of verdrietig, ik wordt er sacherijng van enz.) We zijn nu hier, dat is niet goed want je benadeeld jezelf of anderen, we gaan het dus anders aanpakken vanaf nu.
3. Ervarend leren. Straf het kind niet, ook dit roept alleen maar boosheid op en vaak leert het kind er niets van, anders dan om slimmer te worden in het vermijden van de straf wat heel goed in kan houden dat het gedrag ondergronds gaat. Laat het de consequenties van het gedrag ervaren zowel in positieve als in negatieve zin. Geef het keuzes, doe je dit dan volgt dat, doe je wat anders dan volgt er ook wat anders. De consequentie moet een logische zijn (je gooit iets dat van mij is stuk, dan zul je het terug moeten betalen, je gedraagt je onaangenaam, ik wil even niet met je omgaan enz.)
4. Heb vertrouwen in je kinderen, ze kunnen en weten altijd meer dan je denkt. Door positieve verwachtingen uit te spreken en uit te dragen daag je het kind uit om hier ook aan te voldoen.

Minka Jansen (Drs. W. Jansen) is orthopedagoge en gespecialiseerd in Transculturele Pedagogiek, gezins- en gedragsmoeilijkheden en pleegzorg. Minka heeft in de afgelopen 40 jaar ongeveer 20 pleegkinderen voor kortere of langere tijd in huis gehad. Zelf heeft ze vier kinderen gekregen. Inmiddels heeft Minka 12 kleinkinderen.

Minka heeft het boek "Ik ben niet opgevoed" geschreven. Ook als e-book verkrijgbaar.

Op de website van Minka vindt u verhalen en bruikbare informatie: www.minkajansen.nl

5. Kijk goed naar je kinderen, hun wensen, hun mogelijkheden en hun talenten. “Het kind is niet de ouders gegeven maar de ouders zijn het kind gegeven”. Al houd je nog zo van voetballen, als je zoon of dochter liever viool wil spelen of ballet dan wordt het viool of ballet.
6. Het kind mag noch zichzelf noch een ander benadelen. Vraag je steeds af waarom je wilt dat je kind iets doet of laat. Wat is de echte reden, is er een reden en is die reden redelijk. Volwassenen mogen zichzelf benadelen, dat is het primaat van de volwassenheid, maar nog steeds mogen ze anderen niet benadelen. Tot het kind volwassen is bewaak je ook het niet benadelen van zichzelf. Dit is de enige norm waarvan alle normen, regels en afspraken op logische wijze zijn afgeleid.
7. Stimuleer de ontwikkeling van je kind. Van jongs af aan, zelfs voor je kind kan praten, kun je het al omringen met betekenisvolle gesprekjes, spelvormen, liedjes enz. Handjes omhoog, voeg dan handjes omlaag toe. Tel de teentjes leer het rekenen, leer het logisch denken, vertel hoe de wereld in elkaar zit.
8. Vermijd elke vorm van (machts-) strijd. Die verlies je. Liefdevolle standvastigheid vraagt om creativiteit en humor. Zo wordt het grootbrengen van kinderen een leuke uitdaging waar je plezier aan beleefd en waar het kind bij gedijdt.

BOEK: GEWELDLOOS VERZET: HANDLEIDING VOOR OUDERS

Haim Omer, Eliane Wiebenga

Agressieve en zelfdestructieve kinderen en adolescenten vertonen een scala aan gedragingen die voor ouders en leerkrachten buitengewoon moeilijk zijn: provocaties, woede-uitbarstingen, risico en zelfdestructief gedrag, geweld jegens anderen, zichzelf en eigendommen, spijbelen of helemaal niet meer naar school gaan, drugsgebruik, liegen, diefstal en chantage zijn gedragingen die zelfs de geduldigste en meest liefhebbende ouders en leerkrachten van hun stuk brengen. Ook angst, dwang, schoolweigering, computerverslaving, eetstoornissen of ander probleemgedrag kunnen ouders tot wanhoop drijven. ‘Dwang en drang’ blijken geen effectief antwoord te zijn. Pogingen van ouders om het gedrag van hun kind te veranderen mislukken vaak of werken zelfs averechts. In hun verwarring kunnen ouders heen en weer geslingerd worden tussen ‘straffen’ en ‘toegeven’, wat slechts tot verdere escalatie leidt. Het ouderlijk huis – bedoeld als veilige haven voor het hele gezin – begint dan steeds meer op een slagveld te lijken. Het kleinste meningsverschil kan al tot heftige uitbarstingen leiden.

Begrip voor escalatieprocessen kan een belangrijke bijdrage leveren aan het antwoord op de vraag hoe met dit soort situaties kan worden omgegaan.

Er zijn twee vormen van escalatie:

1. ‘symmetrische escalatie’ (ook wel wederzijds vijandige escalatie genoemd), waarin boosheid van het kind en die van de ouder elkaar in een vicieuze cirkel versterken;
2. ‘complementaire escalatie’ (ook wel toegevend escalatie genoemd), een interactiepatroon waarin de dreigementen van het kind de ouders er toe brengen de strijd op te geven, waardoor het kind meer eisen gaat stellen en meer dreigementen gaat uiten, de ouders geven weer toe etc.

Een doel van geweldloos verzet is dat u een einde kunt maken aan het negatieve gedrag van uw kind, zonder dat dit tot escalaties leidt. Geweldloos verzet is gebaseerd op de overtuiging dat u geen controle heeft over het gedrag van een ander en dat u uw kind dus niet kunt dwingen tot ander gedrag. Maar u kunt zich wel 'verzetten' en actief stelling geven, waarmee u de volgende boodschap geeft: 'Wij zijn niet langer bereid om op deze voet door te gaan en wij zullen alles doen wat in ons vermogen ligt om de situatie te veranderen, behalve jou fysiek of verbaal aanvallen'.

Ouderlijke aanwezigheid en beschikbaarheid

1. Op een positieve manier geïnteresseerd en betrokken zijn op uw kinderen: belangstelling voor hun activiteiten, iets samen doen ('ik zie je graag').
2. Gericht toezicht houden, ook buitenshuis: weten waar uw kind is, met wie het omgaat en wat het doet ('vinger aan de pols').

Hoe meer uw aanwezigheid op een rustige en duidelijke manier voelbaar en zichtbaar is, hoe groter de kans dat uw kind zijn destructieve patronen zal opgeven en er weer een dialoog op gang komt tussen u en uw kind.

Waakzame zorg

Hoe kunnen ouders hun aanwezigheid vorm geven zonder 'over beschermd' of 'achterdochtig controlerend' te zijn?

Drie niveaus van waakzame zorg:

1. Oplettendheid: open dialoog, ouderlijke voelhorens staan open.
2. Aanwezigheid: gerichte vragen naar activiteiten, adressen, telefoonnummers.
3. Bescherming: begrenzen en behoeden.

Deze punten worden nader uitgewerkt in het boek!

Hoewel tieners openlijk zullen protesteren, diep in hun hart zijn ze meestal dankbaar dat de ouders oplettend zijn en zich niet onttrekken aan hun verantwoordelijkheid.

Voorkomen van escalaties

Als ouder leer je om niet meer te zeggen: 'als je niet doet wat ik zeg, dan...', maar bijvoorbeeld: 'het is mijn plicht me te verzetten'. Dat vraagt veel geduld en zelfbeheersing. Bedenk: 'U hoeft niet te winnen, alleen vol te houden'.

Provocaties weerstaan

Een kort en duidelijk verbod is beter dan dreigen en te veel woorden gebruiken. Leer provocaties weerstaan door de triggers van u zelf en van uw kind te herkennen en zelf niet te argumenteren, moraliseren, dreigen of schreeuwen.

Uitgestelde reactie

Vermijd onnodige confrontaties: 'smeed het ijzer als het koud is'. Door een stilte te laten vallen heeft u tijd om te kalmeren en uw reactie te overdenken ('Ik vind dit niet acceptabel, ik ga erover nadenken en kom er op terug'.)en krijgt het woedende kind de gelegenheid om 'stoom af te blazen'. U gaat niet langer in op de uitnodiging van het kind om de strijd aan te gaan. Dit is geen teken van zwakte. Zwijgen is niet hetzelfde als opgeven.

De aankondiging

De ouder vertelt dat hij bepaalde expliciet te benoemen gedragingen niet langer tolereert en om hulp zal gaan vragen. De ouder vertelt het kind dat het niet langer alleen met dit probleem blijft zitten. Hij zal de mensen in de omgeving informeren en om hulp zult vragen.

Wilt u meer weten hoe u bevelen kunt weigeren, een relatiegebaar kunt maken en het geheim van de agressie thuis kan doorbreken, lees dan het boek van Harm Omer en Eliane Wiebenga of neem contact op met uw begeleider pleegzorg.

IJmond

Seabreeze Big Band verrassend

2

Schaakteam Velsen de beste

2/3

CAO-vishandel 'lekkerbekje'

5

Walvisvaarder in IJmuiden

5

VOOR HET LAATSTE NIEUWS: IJMUIDERCOURANT.NL

MAANDAG 14 JANUARI 2019

Kinderen handje geholpen door Telstar

Kees de Boer

Velsen-Zuid * Hoe leuk is het wel niet om met je voetbalhelden hand in hand het veld op te lopen? Zondagmiddag kregen vijftien pleegkinderen die gelegenheid in het Rabobank IJmond Stadion, voorafgaand aan de wedstrijd Telstar-Helmond Sport.

Een klein beetje zenuwachtig staan vijftien kinderen aan de hand van hun begeleiders te wachten voor het stadion. Totdat Sjoerd van der Locht van Telstar zich meldt: „Kom maar mee jongens, dan loods ik jullie allemaal het stadion in. Ik heb de kaarten bij me.”

Even later belandt de groep in een houten ruimte naast het veld. Van der Locht vertelt dat de kinderen nu in de oude kantine van Telstar zitten. De jonge gasten kijken om zich heen: overal oude elftalfoto's van Telstar-selecties uit de vorige eeuw. Dan is het omkleiden geblazen: alle kinderen krijgen een Telstar-shirt aangemeten. Sommigen hebben ook voetbalschoenen meegenomen. „Misschien mag ik dan ook nog meevoetballen”, zegt de 7-jarige Wesley met een serieus gezicht.

„Jullie mogen straks naar het publiek zwaaien”, zegt Van der Locht tegen zijn gasten. „Ik hoop dat het een mooie volle tribune is.” Hij legt uit wat de bedoeling is: drie kinderen gaan aan de hand van de scheidsrechter en de twee grensrechters het veld op, met aanvoerder Frank Korpershoek gaan twee kinderen richting de middenstip. De rest gaat een op een met een speler het stadion binnen. De kinderen knikken: dat is duidelijk.

Groot tekort

Sportwethouder Bram Diepstraten komt binnen. Hij vertelt de groep dat er vandaag extra aandacht is voor pleegkinderen. Dat de gemeente Velsen dat heel belangrijk vindt, omdat er een groot tekort is aan pleeggezinnen. De wethouder sluit af met: „Geniet ervan, jongens en meisjes. Jullie hebben het dik ver-

Kinderen uit pleeggezinnen lopen met de spelers van Telstar mee het veld op.

FOTO UNITED PHOTOS/ROB VAN WIERINGEN

diend allemaal.” En dan is het zover: de kinderen mogen naar de spelersstunnel. Daar komen de spelers zich verzamelen. Aan de ene kant van de tunnel die van Telstar, aan de andere kant die van tegenstander Helmond Sport.

Tienjarige Shirley is verguld: zij mag aan de hand van aanvoerder Frank Korpershoek naar de middenstip lopen. „Supercool”, roept het

meisje. In de middencirkel aangekomen, stelt het elftal zich op, de kinderen staan op de eerste rij. Na het maken van de foto zit het erop, nu mag iedereen een plek op de tribune zoeken. De wedstrijd begint.

En, hoe was het?

Elfjarige Kim steekt haar duim omhoog: „Gaaf. Die spelers van Telstar zijn heel erg aardig. Ik ben met Shaquill Sno het veld opgelopen, die zei

niet zoveel. Volgens mij was ie heel erg geconcentreerd. Logisch.”

„Het is fijn dat we op deze manier extra aandacht krijgen voor het tekort aan pleeggezinnen”, zegt Yolande Hijmans van Kenter Jeugdhulp. „Mooi dat ze bij Telstar zo begaan zijn. Misschien dat het met deze actie mogelijk is om meer gezinnen te interesseren om pleegouder te worden. Dat zou mooi zijn.”

‘Die Telstarspelers zijn heel erg aardig, vond ik’

Directeur Zeehaven IJmuiden verwacht verdere groei

Goede cijfers cruisevaart IJmuiden

Pieter van Hove
p.van.hove@hollandmediterranean.nl

IJmuiden * De cruisevaart in IJmuiden liet het afgelopen jaar goede cijfers zien. In totaal meerden dertig cruiseschepen aan in de IJmondhaven of bij de Felison-terminal, een stijging van zeven schepen ten opzichte van het jaar ervoor.

De cruiseschepen in IJmuiden brachten 51.632 passagiers met zich mee. Amsterdam ontving 180 zee-cruiseschepen. Het aantal zee-cruise-

passagiers in IJmuiden en de hoofdstad bleef met 425.686 ongeveer gelijk vergeleken met het jaar daarvoor. Dit blijkt uit de voorlopige overslaggegevens van de havens in het Noordzeekanaalgebied.

Peter van de Meerakker, algemeen-directeur van Zeehaven IJmuiden NV, verwacht voor dit jaar een verdere groei van het aantal bezoekende cruiseschepen. „Wij hebben al veel aanvragen binnen, ondanks de ontwikkelingen in Amsterdam. Daar zou door de komst van een brug over het IJ de grotere cruiseschepen niet meer bij de passagiers-

terminal kunnen. Ook hebben cruisereiders hun koers verlegd naar Rotterdam omdat ze in Amsterdam toeristenbelasting moeten betalen”, zei hij bij een bijeenkomst van ondernemersvereniging OV IJmond. Van de Meerakker spreekt van een goed 2018 waarin het marktaandeel van dochteronderneming Hollandse Visveiling toenam van 22,4 tot 24 procent. Vanaf de IJmondhaven wordt dit jaar een aantal diepzeeboeringen verricht naar olie en gas en neemt de bedrijvigheid rond de winnergie verder toe, is de verwachting. De Noordzeekanaal-ha-

vens hadden een gezamenlijke overslag van 101,8 miljoen ton, een record. De Amsterdamse haven sloeg 82,3 miljoen ton over, eveneens een record.

In IJmuiden steeg de overslag met één procent tot 18,6 miljoen ton. Beverwijk zag de overslag met 9 procent dalen tot 0,7 miljoen ton. Zaanstad kende een daling van 30 procent naar 0,2 miljoen ton.

Volgens woordvoester Anja de Kiewiet van het Amsterdamse havenbedrijf, dat de cijfers openbaar maakte, is er geen sprake van een trend. „Gezien de grootte van de havens van

Beverwijk en Zaanstad kan één boot procenten schelen.”

De afname van de Beverwijkse overslag komt omdat de afvoer van slakzand vanuit de haven stilligt. Slakzand is een restproduct bij Tata Steel. In andere jaren gingen grote hoeveelheden in natte en droge vorm per binnenvaartschip vanaf de Beverwijkse haven De Pijp om daar te worden overgepompt in coasters naar Groot-Brittannië. Momenteel is de binnenlandse vraag naar slakzand zo groot dat export niet nodig is, aldus ingewijden.

VOLTIJD

Joep (4 jaar) en Roel (bijna 2 jaar)

Voor Joep (4 jaar) en Roel (bijna 2 jaar) zoeken wij een voltijd pleeggezin. In augustus 2018 gaf hun moeder aan dat ze niet langer de zorg kon dragen voor haar beide kinderen. Moeder was overbelast, had veel stress en kon de veiligheid van haar kinderen niet waarborgen. De kinderen zijn ieder apart in twee crisispleeggezinnen geplaatst. Na een hulpverleningstraject zijn beide zoons met een “veiligheidsplan” weer terug naar huis gekeerd.

Momenteel voelt moeder zich compleet machteloos. Ze voelt zich “overvraagd” en is onvoldoende in staat, 24 uur per dag, voor haar zoons te zorgen. Zij kan de veiligheid van haar kinderen niet waarborgen en zij voelt zich constant tekortschieten. De oudste zoon Joep vraagt aan moeder of zij weer 'ziek' is. Moeder huilt veel en heeft een kort lontje. Ze is onvoldoende in staat affectie te tonen, consequent te zijn en structuur te bieden. De twee vaders spelen geen rol bij de opvoeding. Er is zeer beperkt contact.

Joep is een sociaal, lief en knuffelig jongetje. Hij is op een gezellige manier aanwezig, wil graag aandacht en kan ook alleen spelen, als dit van hem gevraagd wordt. Joep is allergisch voor katten! Joep kan boos worden als hij zijn zin niet krijgt. Indien de opvoeder consequent is en structuur biedt, weet hij waar hij aan toe is en is dit gedrag weer snel over. Joep houdt van buiten spelen en hutten bouwen. Qua intelligentie functioneert hij op gemiddeld niveau met betrekking tot zijn niet-talige vaardigheden. Hij zit op SBO.

Roel is bijna 2 jaar en ontwikkelt zich goed. Hij kan goed met zijn broer overweg en het is duidelijk te zien dat zij gek op elkaar zijn.

Kenter zoekt een warm gezin waar de broertjes samen kunnen wonen. Een stabiele, veilige, gestructureerde omgeving is belangrijk. De jongens kunnen goed met andere kinderen overweg.

DEELTIJD

Mark (8 jaar) en Tim (5 jaar)

Voor de broertjes Mark (8 jaar) en Tim (5 jaar) zoeken wij twee verschillende flexibele weekendpleeggezinnen, waar zij ééns per maand mogen logeren. Ouders werken fulltime en zijn overbelast, ook door hun eigen problematiek. Mark en Tim hebben veel aandacht nodig. Ouders ervaren de opvoeding als “zwaar” en ze hebben meer tijd nodig om zichzelf weer op te laden.

Voor een goede match is het belangrijk te weten dat Mark (8) op scouting zit en daar iedere zaterdagmiddag naar toe gaat (Beverwijk). Voor zijn sociale ontwikkeling is de scouting belangrijk. Mark zal het fijn vinden een plekje te hebben, waar hij los van zijn broertje, specifieke aandacht krijgt. Moeder omschrijft Mark als een eigenwijs jongentje met een sterke wil. Hij is meestal vrolijk en kan ook boos worden als hij zijn zin niet krijgt. Mark is gediagnosticeerd met ADHD en gebruikt medicatie. Hij wordt onderzocht op autisme.

Mark heeft veel duidelijkheid nodig. In een gestructureerd gezin functioneert hij, met zijn medicatie, goed. Mark gaat graag naar school en zit

op het Speciaal Basis Onderwijs (SBO). De school geeft aan grote verschillen te zien in zijn gedrag als hij wel of niet medicijnen gebruikt. Mark probeert contact te leggen met leeftijdsgenootjes. Dit lukt hem niet altijd. Mark vindt het ook fijn alleen te spelen. Omdat hij met, maar ook naast leeftijdsgenootjes speelt, lijkt hij er niet of weinig last van te hebben, dat hij geen aansluiting vindt. Het zou fijn voor hem zijn als hij zijn netwerk kan vergroten.

Moeder omschrijft Tim (5) als een vrolijk jongetje, met af en toe zijn ‘gebreekjes’. Hij is lief en eigenwijs. Tim kan onrustig en beweeglijk zijn. Tim wordt door Lucertis onderzocht op ADHD en autisme. Men vermoedt dat hij autisme heeft. Moeder geeft aan dat, als ze iets aan hem vraagt, ze echt zijn aandacht moet krijgen om de boodschap over te brengen. Vluchtige vragen gaan aan hem voorbij. Tim zit 2 dagen per week op een speciale dagopvang en hij gaat 3 dagen naar het SBO. Tim kan nog niet heel goed praten. Hij kan zich verstaanbaar maken met losse woorden, zoals ‘Tim drinken’ en gebaren. Ouders en school oefenen nu hele zinnen met hem. De logopedie is tijdelijk gestopt, er gaat eerst gekeken hoe zijn spraak op een natuurlijke manier ontwikkelt.

Voor Mark én voor Tim zoekt Kenter een leuk en ontspannen weekendpleeggezin, met duidelijkheid en structuur en tijd voor veel individuele aandacht.

MARK (7) ZOEKT PLEEGOUDERS MET EEN FIJNE TUIN

BEN JIJ DE PLEEGOUDER DIE WIJ ZOEKEN? WWW.KENTERJEUGDHULP.NL

Mark (7) zoekt pleegouders met een fijne tuin

Als je **Mark (7 jaar)** ontmoet, zie je een vrolijke en enthousiaste jongen! Hij springt en danst door het leven en kletst honderduit. Mark is creatief, gek op dieren en kan urenlang knutselen en spelen. Hij is opvallend slim en heeft een brede interesse. Tegelijkertijd is Mark nog een klein en kwetsbaar jochie.

Kenter Pleegzorg is namens de familie van Mark op zoek naar een pleeggezin, dat in staat is langere tijd voor Mark te zorgen. We zoeken een één of twee ouder gezin, dat positief en stabiel in het leven staat.

Het is belangrijk dat het gezin voldoende tijd en aandacht heeft voor Mark. We zoeken een pleeggezin zonder kinderen of met oudere kinderen.

Als ze mij maar aardig vinden

"Als ze mij maar aardig vinden!", zegt Mark zelf. "En ik wil graag een tuin!"

Omdat Mark nog graag bij zijn familie komt, is het fijn als het gezin niet te ver van Haarlem woont.

Bent u of kent u een gezin? Belt u ons dan alsjeblieft!

Pleeggezinnen worden gescreend en begeleid vanuit Kenter Jeugdhulp, afdeling projectgezinnen. Voor meer informatie kunt u bellen met Cindy of Rianne.

Namens de familie van Mark bedankt voor het meedenken!!

De naam en foto van Mark zijn gefingeerd.

kenter
JEUGDHULP

Middenduinerweg 44
2071 AN Santpoort-Noord
www.kenterjeugdhulp.nl

Cindy 06 24 98 90 56 cindyboonstra@kenterjeugdhulp.nl
Rianne 06 24 97 12 47 riannevanhuijstee@kenterjeugdhulp.nl